

Å l a n d s l a n d s t i n g s b e-
slut i anledning av Landskapsnämndens
framställning med förslag om antagande
av lagen om fattigvården, given den 1

juni juni 1922.

På framställning av Ålands landskapsnämnde har Landstinget, som
i ärendet emottagit Lagutskottets betänkande N:o 18 antagit att gäl-
la i landskapet Åland

L a g o m f a t t i g v å r d e n ,

vilken av Republikens president stadfästes den 1 juni 1922, dock så-
lunda, att den myndighet, som enligt sagda lag utövas av landshövdingen
skall, med undantag av handläggningen av besvärärenden och an-
sökningar om utbekommande av ersättning för lämnad fattigvård, an-
komma å landskapsnämnden, varutom §§ 40, 74 och 76 skola erhålla följande lydelse:

V k a p .

Om hemortsrätt.

§ 40.

Finsk medborgare har, med nedannämnda undantag, i avseende å
fattigvård hemortsrätt i den kommun, där han senast under två års
tid varit mantalsskriven utan att han, hans hustru eller hans minder-
åriga barn under sagda år åtnjutit fattigvård.

Särskilda stadganden.

74 §.

I landskommun, varest särskild fattigvårdsnämnd icke finnes, så
 sådan med iakttagande av stadgandena i 9 och 10 §§ utses senast i
 cember månad år 1923 eller befrielse från sådan skyldighet senast
 begäras.

76 §.

Förefinnas i kommuns fattigvårdsreglemente bestämmelser, vilka
 strida mot denna lag, åligger det kommunen att senast före utgången
 av år 1923, på sätt i 7 § stadgas, underställa ändrat reglemente
Styrelsen
 hövdingens fastställelse.

Har fattigvårdsanstalt icke vederbörligt fastställt reglemente,
 skall sådant inom i föregående moment nämnd tid uppgöras och befor-
 ras till fastställelse.

Bestämmelserna i 64 § och 65 § 1-3 momenten må icke tillämpas
 i kommun, varest vård i anstalt ännu icke är anordnad i enlighet
 denna lag, utan skall beträffande disciplinär befogenhet vid fattig-
 vårdsanstalt i sådan kommun gälla, vad i anstaltens reglemente är
 stadgat.

Marihamn, den 8 december 1922.

På Ålands landstings vägnar: